

Marija v vseh časih Pomočnica

K Njenemu prazniku 8. septembra.

Zgodovina Marijinega češčenja je zgodovina Njenih čudovitih del v prid krščanskemu svetu.

Njena velika pomoč ima korenine že v dobi, ko sta grešila Adam in Eva. Bog je obljubil Ženo, ki bo rodila Rešitelja sveta.

Sveto pismo stare zaveze nam naznanja Njen prihod v mogočnih predodobah Debre, lepe Judite, pobožne Sare, hrabre Estere in drugih velikih žena.

In ta Devica se je rodila, lepa kakor lili-ja, ponižna in sveta. Rodila je božjega Sina in s tem dejansko sodelovala pri rešitvi sveta.

Pod križem je Jezus po sv. Janezu izročil svojo Mater vsemu svetu v pomoč. Marija je razumela Sinovo željo. Postala je naša Pomočnica.

"Ti sama si uničila vse krive vere sveta," ji lepo poje sveta Cerkev. Res. Premagala je Nestorija, Leona III, Izavrijca, Albižana, Jnacijsko Lojolskemu je nasvetovala mogočno družbo, ki bo pobijala krive nauke, nastopila je proti Turkom in Saracenom.

V svoje posebno varstvo je sprejemala božja Devica tudi številne vojske, ki so se bojevale za zmago svete vere od prvih časov krščanstva do današnjega dne.

Tako je bila Marija vedno pomočnica trpečega človeštva.

Tudi slovenski narod ječi pod surovno
pestjo brezčestva, ki obljublja raj, prinaša
pa pekel.

Tolikim si že pomagala, Marija, toliko
narodov si že osrečila, osreči še naš majhen
slovenski narod in večno Ti bomo hvaležni za
Tvojo dobroto.

Policaaj in Cefizelj

V slavnih Butalah so ime-
li občinskega hlapca. Ob de-
lavnikih je pasel goved in
lenobo, ob nedeljah in praz-
nikih pa si je poveznil na
glavo kapo, ki je bila rde-
če obšita. V roke je vzel
helebardo in sulico in po-
stal je policaj, strah in
trepet vseh tolovajev.

O butalskem policaju je
slišal tudi grozanski razbojnik Cefizelj, o
katerem so pravili, da je zadušil že sedem lju-
di in tri ženske. Pa je strašno imelo Cefizlja,
da bi si ogledal policaja.

Bilo je tisto nedeljo, ko praznujejo v Buta-
lah vsakoletno proščenje, ki se nikdar ni kon-
čalo brez pretepa. Prišel je tudi Cefizelj in s
se postavil policaju tik pred nos.

"Hop, Cefizelj! Te že
imam!" je rekel policaj.

"Marš v luknjo! Tam imam
krojača, ki se mu pravi po
domače rabelj. Vzel ti bo
mero okrog vratu.

Cefizelj pa se je nare-
dil pohlevnega. Ni rekel ne
bev ne mev in je šel s po-
licajem. Šla sta mimo peka.

"Oh", je rekel Cefizelj
"dokler še lahko požiram,

en sam koruzni hlebček bi rad snedel. Pravijo, da tako dobrih ne peko nikjer in nikoder, kakor prav v Butalah.

"Nu", je pritrdil policaj, "pri nas imamo ma-
sten gnoj, moka iz laš e koruze je kakor zabe-
ljena."

Ker je bil pek za občinskega moža, mu poli-
caj ni hotel odjesti dobička in je pustil Cefiz-
lja v pekarijo. Sam se je oborožen s helebardo
postavil pred vrata, da ga počaka. Čaka in čaka,
pa Cefizlja ni. Odšel je pri zadnjih vratih in
se še niti poslovil ni. "Krščen Matijček", je
rekel policaj. Tako je bil huđ, da je od jeze
pljunil.

Poteče teden, potečeta dva, pride tretja ne-
delja, pa je Cefizlja spet zasrbelo, da gre v
Butale. In šel je in se nastavil policaju pod
nos.

"Hop", je rekel policaj. "Zopet te imam! Zda-
j mi več ne uideš!"

"Nikar mi ne zamerite, gospod policaj!" je
prosil Cefizelj. "Tujec sem, pa sem zadnjič ma-
lo zgrešil od peka, da vas nisem našel. Tako mi
je bilo hudo!"

Pa prideta mimo peka in Cefizelj se spomni,
da je lačen. Lepo ga je prosil in policaj ga
je spustil v pekarijo. Mislil si je mož postave:
"Ti si zvit, jaz pa še bolj! To pot mi ne uideš!"
Postavil se je pred zadnja vrata. Čakal je in
čakal, pa ni dočakal Cefizlja, ki jo je odkuril
pri srednjih vratih. Policaj slavnih Butal je
bil silno huđ. Malo je manjkalo, da ni zaklel.

Preteče, o trije tedni in zopet je bil Cefizelj v Butalah policaju pod nosom.

"Hep, Cefizelj", ga je zagrabil policaj.

"Čakaj, ti že pokažem, kaj je butalski policaj, da mu boš uhajal!"

"Ni vas bilc pred vrati, pa sem vas iskal, kje ste, " se je opravičeval Cefizelj.

"Do teme sem vas iskal."

Ko prideta mimo peka, je Cefizelj začutil velik glad. Kar sline so se mu pocedile ob spominu na koruzni klobček. Milo je prosil policaja, naj mu dovoli iti k peku po koruzni kolač.

"Ptiček, zopet bi mi rad ušel! Ne boš, Jaka, daj sem groš, sam grem kupiti klobček, ti me pa počakaj pred vrati!"

Ko se bistroumni Butalec vrnil s klobčkom v roki, ni bilo o Cefizlju več sledu. Policaj je bil tako jezen, da je pokazal jezik za Cefizljem. Dobro, da Cefizelj tega ni videl, zakaj bil je grozanski razbojnik, o katerem so pravili, da je zadušil že sedem ljudi in tri ženske.

Po Milčinskem.

P r e g o v o r i .

Kder košček kruha zametuje
drobtine večkrat paberkuje

Kder sam sebe povišuje,
prazno glavo o

A.M.Slomšek.

Kder dolgo leži,
kosilo od njega beži.

Kjer srce k srcu govori,
tam ni prevare, ne laži!

LAKOMNIK IN SIROMAK

K bogatemu lakomniku je prišel некоč ubožni deček in ga prosil miloščine. Lakomnik mu da košček trdega kruha in ga vpraša: "Ali znaš brati?" "Ne znam", odgovori deček. "Ali znaš moliti?", vpraša

zopet lakomnik.

"Tudi ne znam", odvrne deček.

"Počakaj torej, naučim te moliti očenaš," reče bogatin.

"Gospod, ali je Bog vaš oče?" vpraša deček.

"Bog je tvoj in moj oče", odgovori lakomnik.

"Torej sva si brata", vpraša deček.

"Kajpada!" odgovori bogatin.

Deček mu pokaže kcs trdega kruha in pravi:

"Čudim se, kako merete dati svojemu bratu tako trd kcs kruha".

Bogatina je bilo sram in je bogato obdaroval dečka.

Sclovej.

DOBER ODGOVOR.

Maršal Radecky je bil некоč zamišljen.

"Kaj ves čas tako premišljuje", ga je vprašal njegov pribočnik.

"Ali znate molčati o skrivnostih?" ga vpraša Radecky.

"Da, znam," odgovori častnik.

"Jaz tudi", se odreže Radecky, "Zato molčim."

Č u d n • v p r a š a n j e .
Mestni škric: Kolikokrat pri vas zakoljete prašiča?

Kmet : Samo enkrat !

Legenda o polžu

Bilo je jesenskega dne. Mrzla sapa je piha= la čez poljano. Kraj po= ta je lezel polž, treseč se od mraza, ves žalosten in pobit.

Po cesti prideta Kri= stus in sv. Peter.

"Kaj pa ti, polžek, da si danes tako otožen", vpraša Peter.

"Zima prihaja", odgovori polž. "Ves dan že hodim okrog in prosim za stanovanje, pa me nobena od živali ne sprejme pod streho."

"Zakaj ne?" je postal pozoren Peter.

"Pravijo, da sem umazanec in da vso sta= novanje prevlečem s slino."

"No, pa povej po pravici, ali tako v a= sih ne pogodrnjaš nad Stvarnikom, ki te je takega ustvaril", je hotel vedeti Peter.

"Ne, tisto pa ne! Rad sem tak, kakršnega me je ustvaril Bog. Le to mi je hudo, ker me druge živali tako prezirajo in podijo iz svojih hiš."

Tedaj se je Kristus Gospod milo czrl na bedno živalico. Polž je dobil hišico, za katero je tako hvaležen Bogu, da je nikoli ne zapusti.

Vrbsko jezezero

V davnih dneh pri Celovcu ni bilo je= zera. Kjer stoji sedaj voda, se je nekoč razprostiralo rodovitno polje in bogate vasi. Bogastvo in sreča pa čisto človeka po= pačita, da pozabi na Boga.

Tudi prebivalci tega kraja so se prevze= li. Niso se menili za božje in cerkvene po= stave. Posmehovali so se božjim rečem.

Neke velike sobote zvečer so se zbrali v vaški gostilni. Jedli so in pili, najeli so godce, plesali so in vriskali, da se je slišalo v tretjo vas. Nič jim ni bilo mar, da bo prihodnje jutro spomin Gospodovega vstajenja.

Kar se odpro vrata in v sobo stopi star, suh možiček sivih las. Jezno se ozira po plesalcih in jih opominja, naj nehajo. Razposajeni veseljaki se mu smejejo. Starček žalosten odide.

Čas hiti. Vedno bližje prihaja polnočna ura. Vrata se zopet odpro. V sobo stopi starček s sodčkom pod pazduho. "Še enkrat vas opominjam, nehajte s plesom, preden vam odbije ura. Spokorite se. Poglejte sodček, gorje vam, če me prisilite, da odprem pipo", je grozil starček.

"Odpri, odpri, bomo videli, kaj bo priteklo ven. Sedaj ni čas za cmeravo pokoro."

"Izgubljeni ste", se je zgrozil starček in je brž odšel.

Ura odbije polnoči. Pri zadnjem udarcu razbuči silen vihar. Luči ugasnejo, črna noč prevzame plesalce. Blisk in grom. Vlije se strašna ploha. Voda vedno bolj narašča. Že dere skozi okna in vrata. Nesrečni veseljaki zbeže na streho, a zaman. Valovi jih dohite in jih potegnejo v svoj hladni grob.

Ko se je drugo jutro nevihta polegla, je na kraju, kjer so bile prej bogate vasi, stala voda, ki se danes imenuje Vrbsko jezero.

Izvolne novice

TEKMA IZ KRŠČANSKEGA NAUKA v nedeljo ,9. sept. je dobro uspela. Ker so skoraj vsi tekmovalci pokazali v verouku odlično znanje, zato bo 80 lepih daril razdelil žreb. Vsi učenci so ob tej priliki dobili spominsko podobico in svetinjico. Za lep uspeh tekme se morajo učenci in njihov katehet zahvaliti tudi požrtvovalnemu učiteljstvu, ki je imelo za pouk v krščanskemu nauku vedno veliko razumevanje.

RAZSTAVA ROČNIH IZDELKOV pod vodstvom šol. rač. g. Aleksandra Majhena je pokazala, na kakšni višini je naša ljudska šola. Začuden smo se spraševali, kako so mogli učenci v tako kratkem času izdelati toliko lepih reči. Odličen uspeh naj učence navduši za novo delo.

LJUDSKOŠOLSKA PROSLAVA ob koncu šolskega leta pod vodstvom požrtvovalnega g. uč. lja Mizerita, gđc. Cvete Čermekove in ob prizadevanju vsega učiteljstva, je pokazala, koliko se tudi v kratkem času doseže z resnostjo in dobro voljo. Učiteljstvu in vsem dobrotnikom mladine na tem mestu: iskrena hvala!

UGANKE IN REŠITVE bomo v našem listu priobčevali 14 dnevno.

Z A Š A L O I N S M E H :
=====

Na dvorišču norišnice :
Štefač(drži stisnjeno pest in jo moli Čmokaču pod nos): Čmokač, ugani, kaj držim v roki ?

Čmokač(malo pomisli): Nebotičnik.
Štefač(užaljen): Ja, ko si pa videl.